

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

L. K., narozen X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou
sídlem Milešovská 6, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému

Městské státní zastupitelství v Praze
sídlem nám. 14 října 2188/9, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. SIN 1011/2019-15

takto:

- I. Rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze č. j. SIN 1011/2019-15 ze dne 28. 6. 2019 a rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 sp. zn. OSIN 5/2017 ze dne 5. 6. 2019 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Barbory Kubinové, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. SIN 1011/2019-15 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 5. 6. 2019, sp. zn. 0 SIN 5/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí aproboval závěr povinného subjektu, že požadovanou informaci neměl k dispozici, resp. že její zjištění fyzickou prohlídkou spisů by bylo vytvářením nové informace podle ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce v žalobě především poukázal na to, že v této věci Městský soud v Praze již jednou rozhodoval, když rozsudkem č.j. 8 A 104/2017- 27 zrušil předchozí rozhodnutí povinného subjektu sp. zn. OSIN 5/2017 ze dne 22. 5. 2017, kterým byla žádost odložena pro nezaplacení požadované úhrady; důvodem zrušení rozhodnutí mimo jiné bylo, že ve spise není žádný podklad, ze kterého by vyplývalo, že pro uvedení soupisu věcí, které byly přiděleny k doзору Mgr. Lucii Jindrové, by bylo nutné prohlédnout 436 spisů.
4. Žalobce dále uvedl, že domnívá, že žalovaný i povinný subjekt neuvedli pravdu, pokud argumentovali, že nelze zjistit dotazem z ISYZ soupis věcí přidělených v roce 2016 k doзору Mgr. Lucii Jindrové, k čemuž žalobce odkázal na několik dřívějších vyjádření jak povinného subjektu, tak i žalovaného. K tomu není nutné fyzicky prozkoumávat všechny spisy, ale dané informace lze zjistit otevřením jednotlivých položek v systému ISYZ. Nadto i v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že požadovanou informací povinný subjekt dříve disponoval a vyhledal ji.
5. V souvislosti s tím, žalobce poukázal na to, že povinný subjekt by jej nemohl vyzývat k úhradě nákladů, pokud by informacemi nedisponoval a nemohl je vyhledat.
6. Jak lze vyhledávat požadované informace v systému ISYZ pak povinný subjekt zcela jasně uvádí ve svém sdělení sp. zn. OSIN 20/2017 ze dne 12.6.2017, kde popsal postup vedoucí ke zjištění údaje o změně dozorujícího státního zástupce v informačním systému státního zastupitelství (ISYZ).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

7. V další žalobní námitce žalobce uvedl, že pokud může povinný subjekt informace zjistit, ať už ze spisů, ze systému ISYZ nebo jinak, nejedná se o novou informaci dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož se jedná o pouhé mechanické, intelektuálně nenáročné sestavení informace ze zdrojových informací, přičemž samotná doba, kterou shromažďování informací trvá, může mít svůj odraz toliko v požadavku úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, nikoli v odmítnutí žádosti (srov. odst. 21 a 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 141/2011 – 67 ze dne 9.2.2012). V tomto případě, kdy jde o zjištění spisové značky, data změny dozorového státního zástupce a jména předchozího dozorového státního zástupce, se jedná o mechanický sběr dat, který nespadá pod termín „nová informace“ podle ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.
8. S podstatou této námitky, kterou žalobce uplatnil již v odvolání, se žalovaný nijak nevypořádal, a jeho názor, že jde o novou informaci, je nesprávný, v rozporu s judikaturou a argumentačně nepodložený.
9. Dále žalobce v žalobě namítl, že požadovanou informaci měl povinný subjekt již dříve k dispozici, jak vyplývá z rozhodnutí povinného subjektu, kde je uvedeno, že „z důvodu obsáhlosti zjišťované informace (původně 436 spisů) nebyla tato informace – seznam spisů s požadovanými údaji – vytištěna a uložena do předmětného spisu sp. zn. 0 SIN 5/2017 právě proto, že povinný subjekt učinil závěr o nutnosti vyžádat úhradu nákladů spojených s jejich nákladným vyhledáním, vytištěním a zejména pak z jejich anonymizací.
10. V minulosti povinný subjekt požadované informace vyhledal, a to k různým datům, i když žalobce podával žádosti o poskytnutí informací logicky až v roce 2017. To znamená, že bez ohledu na systém ISYZ povinný subjekt disponuje nějakou evidencí, z níž lze požadované informace jednoduše zjistit, jen to odmítá prozradit.
11. Konečně žalobce vyjádřil nedůvěru k tvrzením povinného subjektu i žalovaného, s tím, že je zjevná jejich snaha neposkytnout informaci. Vyjádřil pochybnost o tvrzení povinného subjektu o tom, že koncem roku 2016 docházelo k obřím přesunům stovek spisů mezi jednotlivými dozorovými státními zástupci, což je stěží myslitelné v podmínkách racionálně fungujícího státního zastupitelství a podle informací žalobce takové přesuny na jiných státních zastupitelstvích neprobíhají. Žalobce je proto názoru, že ve skutečnosti došlo k přidělení jen několika málo spisů Mgr. Lucii Jindrové, která se stala v listopadu 2016 novou státní zástupkyní, a všechny tyto spisy má vedoucí státní zástupkyně přesně zaevidované.
12. Žalovaný se k žalobě vyjádřil s tím, že žalobní námitky jsou v podstatě shodné s námitkami v odvolání. Argumentaci žalobce odkazující na dřívější rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, resp. na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8 A 104/2017-27 odmítl jako nesouvisející s aktuálně napadeným rozhodnutím.
13. Dále žalovaný uvedl, že v rámci odvolacího řízení si ověřil správnost stanoviska povinného subjektu o neexistenci požadované informace (zde žalovaný odkázal na e-mailovou komunikaci mezi vedoucí spisové služby paní Danuše Svobodové a odpovědného pracovníka společnosti CCA Group, a.s., vlastníka informačního systému ISYZ).
14. Žalovaný též odmítl názor žalobce, že fyzická prohlídka konkrétních trestních spisů u povinného subjektu za účelem zjištění jejich přidělení státní zástupkyni Mgr. Jindrové není vytvářením nové informace podle ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

informacím. Počet spisů vztahujících se ke konkrétním trestním věcem je pak veřejně dostupný na webové adrese www.justice.cz.

15. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
16. Na vyjádření žalovaného k žalobě reagoval žalobce dne 18. 3. 2022 replikou, v níž trval na názoru, že dřívější rozhodnutí povinného subjektu ze dne 22. 5. 2017, resp. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8A 104/2017-27. s aktuální věcí souvisejí, když z nich vyplývá, že povinný subjekt měl přístup k požadované informaci. Rovněž setrval na názoru, že povinný subjekt byl schopen požadované údaje vyhledat ve svém informačním systému, a to i zpětně.
17. Při jednání soudu 23. března 2022, z něhož se žalované Městské státní zastupitelství v Praze omluvilo, bylo provedeno dokazování listinami předloženými žalovaným, jmenovitě e-mailovou korespondencí mezi Městským státním zastupitelstvím v Praze a společností CCA Group, a.s. ohledně možnosti získání předmětných informací z informačního systému ISYZ.
18. Žalobce při jednání setrval na svém skutkovém i právním stanovisku a navrhl, aby soud zrušil jak rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze č.j. SIN 1011/2019-15 ze dne 28.6.2019, tak rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 sp. zn. OSIN 5/2017 ze dne 5.6.2019, a aby Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4 uložil povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku poskytnout žalobci informace požadované pod písm. f) jeho žádosti ze dne 10.2.2017.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím částečně zamítnuta žádost žalobce ze dne 11. 2. 2017 o poskytnutí informace, jmenovitě v bodě f), ve kterém žalobce požadoval „*soupis trestních věcí, které byly v roce 2016 přiděleny k dozoru Obvodnímu státnímu zástupci pro Prahu 4, Mgr. Lucii Jindrové, v nichž byl dříve dozorovým státním zástupcem jiný státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, s uvedením jednoznačného identifikátoru každé trestní věci, data změny dozorového státního zástupce a jména předchozího státního zástupce*“.
21. Povinný subjekt v odůvodnění svého rozhodnutí především uvedl, že z důvodu obsáhlosti zjišťované informace (původně 436 spisů) nebyla tato informace, tedy seznam spisů s požadovanými údaji, vytištěna a uložena do předmětného spisu sp. zn. 0 SIN 5/2017 právě proto, že povinný subjekt učinil závěr o nutnosti vyžádat úhradu nákladů spojených s jejich nákladným vyhledáním, vytištěním a zejména pak z jejich anonymizací.
22. Dále povinný subjekt uvedl, že poskytovat lze pouze informace, které má k dispozici a není povinen vytvářet informace nové, jak je uvedeno v § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Požadované údaje jsou k dispozici pouze k určitému datu a jde o veličinu proměnlivou, kterou zpětně nelze vytvořit, tzn. že zjištění z evidence ISYZ k datu podání žádosti již nelze zdokumentovat, zjistit a tedy poskytnout. Tuto informaci tak nemá povinný subjekt zpětně ke dni 31. 12. 2016 k dispozici. Požadované údaje – počet

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

spisů – se k různým datům mění, proto je také rozdíl v počtu spisů, které byly přiděleny Mgr. Lucii Jindrové, na který poukazuje Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 23. 04. 2019 (436 spisů), a naopak ve sdělení ze dne 20. 02. 2017 je pod bodem e) uvedeno, že ke dni 01. 11. 2016 bylo Mgr. Lucii Jindrové přiděleno k výkonu dozoru jen 187 věcí, které byly dříve dozorovány jiným státním zástupcem, zatímco za celý rok 2016 to bylo již 436 věcí. Ze zprávy správce aplikace ISYZ na zdejším státním zastupitelství k dnešnímu dni tedy nelze stav, který zde existoval v minulosti, konkrétně ke dni 31. 12. 2016, uvést. Znamená to tedy, že konkrétní data nemá povinný subjekt k dispozici, protože jde o data, která se v podstatě mění každým dnem. Tato neexistence informace je podle stávající judikatury tzv. faktickým důvodem pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, a tuto tedy je nutno podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítnout.

23. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí povinného subjektu rozhodl nadřízený orgán napadeným rozhodnutím, v němž uvedl, že si vyžádal podkladové informace k možnostem získání požadované dat ze systému ISYZ od vedoucí spisové služby MSZ v Praze, jakož i odpovědné osoby společnosti, která je vlastníkem elektronického informačního systému ISYZ užívaného státními zastupitelstvími. Z vyjádření těchto subjektů vyplývá, že výstupem na jakýkoliv dotaz zadaný do systému k počtu trestních věcí dozorovaných (přidělených) konkrétnímu státnímu zástupci je přehled jednotlivých věcí, které jsou konkrétnímu státnímu zástupci přiděleny v okamžiku vznesení dotazu. Součástí přehledu u konkrétního státního zástupce však nebudou spisy, které sice dříve měl tento státní zástupce přiděleny, ale které byly následně přiděleny jinému státnímu zástupci. Pro zjištění toho, zda konkrétní trestní věc (spis) byla v minulosti přidělena konkrétnímu státnímu zástupci, by bylo nutno činit dotazy v konkrétních věcech, avšak systém neumožňuje souhrnný dotaz.
24. S ohledem na výše uvedené dospěl žalovaný k závěru, že ke dni rozhodování o žádosti Mgr. Lukáše Koudele povinný subjekt reálně požadovanou informaci (tj. soupisem trestních věcí) v souhrnné podobě nedisponoval. Námitku žadatele o možnosti zjištění počtu věcí přidělených jmenované státní zástupkyně z obalů jednotlivých spisů, na nichž je změna v osobě státního zástupce vyznačována, žalovaný odmítl, neboť fyzická prohlídka řádově tisíců spisů evidovaných v roce 2016 a v letech předchozích by bylo nepochybně možno považovat za vytváření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona. K tomu je nutno uvést, že žádný předpis neukládá státnímu zastupitelství povinnost zpracovávat přehled jednotlivých evidovaných (trestních, netrestních či správních) věcí podle osoby, které jsou přiděleny ke zpracování.
25. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
26. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*
27. Soud se především neztotožnil se závěrem povinného subjektu o tom, že žalobcem požadovanou informaci nemá k dispozici, přičemž nepovažoval za relevantní jeho tvrzení o nemožnosti získat takovou informaci zpětně z elektronického informačního systému.
28. Je samozřejmě možné, že informační systém státního zastupitelství ISYZ není po programové stránce koncipován tak, aby dokázal zpětně zjistit, které spisy, jež jsou aktuálně přiděleny určitému státnímu zástupci, byly v minulosti přiděleny jinému státnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zástupci. Lze připustit, že taková informace nemusí být pro činnost státního zastupitelství potřebná, a proto jeho informační systém není naprogramován tak, aby ji mohl poskytnout.

29. To ovšem nic nemění na tom, že taková informace existuje a lze ji dohledat. Pokud by to nebylo možné úpravou či doplněním příslušného programového vybavení informačního systému ISYZ, pak musí být tato informace dosažitelná z jednotlivých spisů, vedených u státního zastupitelství. Její dosažitelnost by v takovém případě byla pravděpodobně pracná a časově náročná, ovšem to neznamená, že neexistuje, resp. že je nedostupná. Není tedy podstatné, zda předmětnou informaci povinný subjekt disponuje v rámci elektronického informačního systému, ale zda u něj existuje vůbec.
30. O její existenci, resp. dostupnosti, pak podle názoru soudu svědčí právě i dřívější rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 22. 5. 2017, sp. zn. OSIN 5/2017, resp. z písemnosti tohoto povinného subjektu ze dne 17. 3. 2017, sp. zn. OSIN 5/2017-34 (obě písemnosti jsou soudu známy z řízení o žalobě ve věci sp. zn. 8A 104/2017). Z těchto podkladů je zřejmé, že povinný subjekt vyzval žalobce k úhradě nákladů spojených s vyhledáním požadované informace v jednotlivých spisech (celkem 436), což znamená, že samotný povinný subjekt nepochyboval o tom, že tuto informaci má v dispozici, byť by bylo pracné její opatření.
31. Závěr povinného subjektu o tom, že žalobcem požadovanou informaci nelze poskytnout z důvodu její faktické neexistence, tedy musel soud za současného zjištění skutkového stavu odmítnout.
32. Dále soud neshledal důvodným ani závěr žalovaného, že vyhledání požadované informace fyzickou prohlídkou jednotlivých spisů vedených u povinného subjektu je vytvářením nové informace, již podle ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt nemá povinnost poskytnout. Obdobně i zde má soud za to, že je-li informace o tom, který ze spisů vedených u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 byl kdy přidělen konkrétnímu státnímu zástupci, dostupná z každého takového spisu, pak se nejedná o informaci novou, která by byla fyzickou prohlídkou spisů vytvářena. Tato informace v dispozici Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 existuje, na čemž nic nemění ani to, že nemusí být v rámci informačního systému ISYZ operativně (či možná vůbec) dostupná.
33. Pro úplnost zde soud odkazuje na závěry, které koncipoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 – 67, jmenovitě v odst. 21, kde konstatoval, že *„o vytváření nové informace půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.“*

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že důvody, jimiž povinný subjekt, resp. žalovaný odmítli poskytnout žalobci informace podle jeho žádosti ze dne 11. 2. 2017, jmenovitě v bodě f), nemohou obstát, a proto zrušil jak

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

napadené rozhodnutí žalovaného, tak jemu přecházející rozhodnutí povinného subjektu, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

35. V dalším řízení se povinný subjekt, případně žalovaný, znovu vypořádá se žalobcovou žádostí o poskytnutí informací, přičemž bude vázán právními závěry soudu vyjádřenými v tomto rozsudku.
36. Vzhledem k tomu, že soud vrací věc žalovanému, resp. povinnému subjektu, k dalšímu posouzení stran existence eventuálních důvodů pro odmítnutí žádosti, nevyhověl návrhu žalobce na to, aby uložil povinnému subjektu povinnost poskytnout žalobci požadované informace. Taková direktiva by byla podle názoru soudu za současného stavu věci předčasná.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci v podstatné míře úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000 Kč a jednak z odměny advokátce Mgr. Barboře Kubinové za dva úkony právní služby po 3100 Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně Mgr. Barbory Kubinové, advokátky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Praha 23. března 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.